

Doina Camelia Andrei, inginerul chimist pasionat de poezie care la 67 de ani încă mai are fluturi în stomac când vine vorba de dragoste

7 martie 2025

By Simona DANDA



DRAGOSTE ÎN VERSURI... Doina Camelia Andrei este o tânără pensionară care se încapătânează să creadă în dragoste la cei 67 de ani ai săi. Din acest motiv a avut curaj să participe alături de alți tineri și tinere la concursul "Cea mai frumoasă scrisoare de dragoste" organizat de Biblioteca Județeană "Nicolae Milescu Spătarul" Vaslui. A fost una dintre câștigătoarele acestei ediții. Este pasionată de poezii încă de pe vremea studenției, abia când a ieșit la pensie a început să se dedice mai mult scrisului. Sensibilă, grijulie și extrem de profundă, Doina Camelia Andrei își pune în versuri trăirile. Poezia cu care a

participat la concurs vorbește despre cât de greu este să te faci înțeles în iubire, mai ales dacă ești artist sau poet: “Iubirea mea, / Eu nu am să-ți scriu versuri / Căci gestul mi se pare desuet! / Dar dac-ar fi s-o fac, / N-aș ști alege / Între o elegie și-un sonet!”.

Doina Camelia Andrei este de profesie inginer chimist. A lucrat la Moldosin, cunoscutul combinat de fibre sintetice din Vaslui, iar când fabrica s-a închis, s-a angajat la Centrul Județean APIA Vaslui. “Viața mea profesională nu prea are legătură cu arta sau cu poezia. Când eram studentă, îmi plăcea să scriu versuri, dar nu publicam nicăieri. Scriam doar pentru mine, pentru sufletul meu. Timpul a trecut și nu prea m-am mai dedicat acestei pasiuni. Am ieșit la pensie, am început să am mai mult timp, să am o altă percepție a vieții și am revenit la ceea ce mă făcea să mă liniștesc, adică la a scrie. Mă ajută să mă exprim”, a povestit Doina Camelia Andrei.

“La vârsta mea nu mai alerg nici după concursuri, nici după premii”

Luna trecută, a participat, la îndemnul unei prietene, la Concursul “Cea mai frumoasă scrisoare de dragoste”. “Chiar dacă m-am mutat în Iași, am păstrat legătura cu Vasluiul și oamenii lui. O fostă colegă de serviciu m-a anunțat de acest concurs și am zis: “hai să particip și eu” cu o poezie. Am participat cu “Sincretism”, o poezie în care am contopit mai multe forme de artă – muzica, sculptura și chiar parfumeria. Da, eu consider că parfumeria e o artă”. Poezia vorbește despre cât de greu este să te faci înțeles în iubire. Vă mărturisesc că nu mă așteptam să câștig. La vârsta mea nu mai alerg nici după concursuri, nici după premii, dar, într-adevăr, a fost o surpriză frumoasă, care a venit la scurt timp de la lansarea primului meu volum de poezie – “Ziceri, spuse și grăiri. Cu rimă și mai puțin”. Tot la Biblioteca Județeană “Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui a avut loc și i-am avut ca invitați pe Ana Opran și Viorica Șerban. Volumul cuprinde creații pe care le-am scris de când am ieșit la pensie, poezii cu tentă de umor, dar nu numai, pentru că viața e un amestec de tristețe și bucurie”, a povestit Doina Camelia Andrei.

Sincretism

Iubirea mea,
Eu nu am să-ți scriu versuri
Căci gestul mi se pare desuet!
Dar dac-ar fi s-o fac,
N-aș ști alege
Între o elegie și-un sonet!

Cu siguranță
N-am să-ți compun muzici!
În ce cheie notele ar putea să curgă?!
Dar dac-ar fi s-o fac,
N-aș ști alege
Între o Nocturnă și o Fugă!

N-am niciun penel
Să-ți pictez o pânză!
Și n-am găsit culoarea lacrimii fidelă!
Dar dac-ar fi s-o fac,
N-aș ști alege
Între o guașă și o acuarelă!

Și nici statui
Nu am să-ți dăltuiesc!
Din ce? Căci și tăcerile le-am ars în vatră!
Dar dac-ar fi s-o fac,
N-aș ști alege
Dalta de modelat o inimă de piatră!

Din care flori
Parfum să-ți creez?!
Pe toate le simt acum secătuite!
Dar dac-ar fi s-o fac,
N-aș ști alege
Aroma clipei ce-a durut de-a celei fericite!

(Doina Camelia Andrei, 11 februarie 2025)